

OD REDAKCJI

Kształt obecnego tomu „Roczników Humanistycznych” serii słowianoznawczej zdecydowanie odbiega od obowiązującego dotąd modelu i zrywa z dotychczasowymi działaniami grupującymi teksty z uwagi na charakter wypowiedzi naukowej. Jest to jednak przedsięwzięcie jednorazowe, uwzględniające specyfikę zgromadzonego materiału. Składa się na nią obfite pokłosie sesji naukowej, którą Sekcja Filologii Słowiańskiej zorganizowała dla uczczenia pamięci Profesora Ryszarda Łuźnego. Otrzymała się ona w pierwszą rocznicę śmierci Profesora, a jej uroczysty charakter podkreśliło otwarcie obrad przez Rektora, ks. prof. Andrzeja Szostka.

Obrady sesji przebiegały pod dwoma hasłami” 1. *Słowianie wschodni. Sacrum, literatura, język*. 2. *Problematyka słowianoznawcza w badaniach Profesora Ryszarda Łuźnego*.

Organizatorzy zaproponowali zatem uczestnikom spotkania tematykę naukową bliską zainteresowaniom i warsztatowi badawczemu Ryszarda Łuźnego oraz stosowną do okoliczności interpretację ogromnego i niezwykle różnorodnego dorobku naukowego Profesora. Poświadczyły to liczne zgłoszenia oraz szeroki udział sławistów w konferencji, na której spotkały się aż trzy pokolenia polskich słowianoznawców, którzy starali się zaznaczyć swoje przywiązanie do osoby Ryszarda Łuźnego jako nauczyciela akademickiego, zasłużonego promotora naukowego wielu sławistów oraz jako uczonego-badacza.

Referaty sesyjne omawiające dorobek naukowy Profesora, ale także i te, które nawiązywały do jego zainteresowań badawczych, wywołały dyskusję, ujawniającą niezwykle ważne obszary działalności Zmarłego, o konsekwencjach istotnych dla środowiska sławistycznego, zwłaszcza tego, które zajmuje się odłamek wschodnim Słowiańszczyzny. Chodzi tu przede wszystkim o działania naukowo-organizacyjne Profesora, integrujące potencjał sławistyczny w Polsce wokół chrześcijańskiego *sacrum*. Dyskusja ujawniła także Jego rolę jako mediatora, bardzo potrzebną słowianoznawstwu polskiemu

w dobie politycznego przełomu. Był przykładem uczonego, który potrafił się wznieść ponad różnice polityczno-ideologiczne, proponując podzielonemu środowisku slawistycznemu wspólną płaszczyznę działania na gruncie naukowym. Inicjował więc dyskusję nad koniecznością podejmowania we wschodnim słowianoznawstwie badań komparatystyczno-interdyscyplinarnych w dziedzinach zaniebawianych dotąd programowo z uwagi na politykę kulturalną państwa polskiego, która była podporządkowana interesom mocarstwowym Związku Radzieckiego.

Tak więc na obecny tom *Roczników* złożyły się referaty przedstawione na tej sesji, a ponadto w formie aneksu została dołączona wypowiedź Jana Orłowskiego, *Ryszard Łużny jako inicjator zmian programowych w badaniach literatur wschodniosłowiańskich*. Mówi ona o roli Profesora w dziele kształtowania środowiska slawistycznego, reorientacji jego zainteresowań badawczych w obliczu istotnych przemian społeczno-politycznych związanych ze zrywem solidarnościowym w Polsce i o jego pracy nad budową etosu badacza-slawisty.

Tekst przekazany przez prof. Jana Orłowskiego jest jedynym, który nadzedł na apel Redakcji, by uczestnicy konferencji, którzy w toku dyskusji tak często podnosili wątki osobiste w związku z omawianą działalnością naukowo-dydaktyczną i organizacyjno-społecznikowską, zechcieli się swoimi doświadczeniami podzielić także na łamach „Roczników Humanistycznych” serii słowianoznawczej. W tej sytuacji można tylko wyrazić ubolewanie, że nie udało się pozyskać tekstów odnoszących się do działalności dydaktycznej Profesora, przedsięwzięć naukowo-organizacyjnych podejmowanych w sytuacji stanu wojennego, czy w końcu tak często przywoływanej epistolografii o niezwykle bogatej problematyce.

Zarówno konferencja, jak i obecny tom „Roczników Humanistycznych” będący pokłosiem tego naukowego spotkania zostały przygotowane jako hołd KUL-owskiego środowiska slawistycznego złożony pamięci Profesora Ryszarda Łużnego, organizatora slawistycznej placówki w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Dzięki wysiłkowi i staraniom Profesora stała się ona ośrodkiem badań słowianoznawczych z własnym organem wydawniczym w postaci „Roczników Humanistycznych” seria Słowianoznawstwo, oraz ośrodkiem studiów uniwersyteckich kształcących studentów w zakresie filologii wschodniosłowiańskich.

Aleksandra Stankowicz